

NESLUŽBENI PRIJEVOD

BERNSKA KONVENCIJA ZA ZAŠTITU KNJIŽEVNIH I UMJETNIČKIH DJELA

Od 9. rujna 1886.,

dopunjena u Parizu 4. svibnja 1896., revidirana u Berlinu 13. studenoga 1908., dopunjena u Bernu 20. ožujka 1914., revidirana u Rimu 2. lipnja 1928., u Bruxellesu 26. lipnja 1948., u Stockholmu 14. srpnja 1967. i u Parizu 24. srpnja 1971. i izmijenjena 28. rujna 1979.

Zemlje Unije, podjednako prožete željom da što uspješnije i ujednačenije zaštite prava autora na njihovim književnim i umjetničkim djelima,

priznajući važnost rada Revizijske konferencije održane u Stockholmu 1967. godine,

odlučile su izmijeniti Akt prihvaćen na Konferenciji u Stockholmu, ostavljajući potpuno neizmijenjene članke od 1. do 20. i od 22. do 26 tog Akta.

Prema tome, potpisani opunomoćenici, nakon što su podnijeli svoje punomoći nađene u dobrom i propisnom obliku, sporazumjeli su se u ovome:

Članak 1.

Zemlje na koje se ova Konvencija primjenjuje ustanovljuju Uniju za zaštitu prava autora na njihovim književnim i umjetničkim djelima.

Članak 2.

1. Izrazi “književna i umjetnička djela” obuhvaćaju sve tvorevine iz književnoga, znanstvenoga i umjetničkoga područja, bez obzira na način i oblik njihova izražavanja, kao što su: knjige, brošure i ostala pisana djela; predavanja, govori, propovijedi i druga djela iste naravi; dramska ili dramsko-glazbena djela; koreografska i pantomimska djela; glazbene skladbe s riječima ili bez njih; kinematografska djela, s kojima su izjednačena djela izražena postupkom sličnim kinematografiji; djela crtanja, slikarstva, arhitekture, kiparstva, urezivanja, litografije; fotografska djela, s kojima su izjednačena djela izražena postupkom sličnim fotografiji; djela primijenjenih umjetnosti; ilustracije, zemljopisne karte; planovi, skice i plastična djela koja se odnose na zemljopis, topografiju, arhitekturu ili znanost.

2. Pridržano je, međutim, zakonodavstvima zemalja Unije propisivanje da književna i umjetnička djela, ili pak jedna ili više kategorija između njih, zaštićena su samo ako su fiksirana na materijalnoj podlozi.

3. Zaštićeni su kao izvorna djela, ne dirajući u prava autora izvornoga djela, prijevodi, prilagodbe, glazbene obrade i druge prerade književnoga ili umjetničkoga djela.

4. Pridržano je zakonodavstvima zemalja Unije određivanje zaštite koja se priznaje službenim tekstovima iz zakonodavnog, upravnog ili sudskoga područja, kao i službenim prijevodima tih tekstova.

5. Zbirke književnih ili umjetničkih djela, kao što su enciklopedije i antologije, koje prema izboru ili rasporedu građe čine intelektualne tvorevine, zaštićene su kao takve, na dirajući u prava autora na svako od tih djela koja čine sastavni dio tih zbirki.

6. Gore navedena djela uživaju zaštitu u svim zemljama Unije. Ta se zaštita izvršava u korist autora i nositelja njegovih prava.

7. Pridržano je zakonodavstvima zemalja Unije da urede područje primjene zakona koja se odnosi na djela primijenjenih umjetnosti i industrijske uzorke i modele, kao i na uvjete uz koje će takva djela, uzorci i modeli, biti zaštićeni, vodeći pri tom računa o odredbama iz članka 7., stavka 4. ove Konvencije. Za djela koja su zaštićena samo kao uzorci i modeli u zemlji podrijetla može se u nekoj drugoj zemlji Unije tražiti samo posebna zaštita koja je u toj zemlji priznata uzorcima i modelima; međutim, ako takva posebna zaštita nije priznata u toj zemlji, ta će djela biti zaštićena kao umjetnička djela.

8. Zaštita prema ovoj Konvenciji ne primjenjuje se na dnevne novosti ili na razne događaje koje imaju karakter običnih tiskovnih priopćavanja.

Članak 2.bis

1. Pridržana je zakonodavstvima zemalja Unije mogućnost da djelomično ili potpuno isključe iz zaštite, predviđene u članku 2., političke govore i govore izrečene u tijeku sudskih rasprava.

2. Isto tako pridržana je zakonodavstvima zemalja Unije mogućnost da utvrde uvjete uz koje će predavanja, govori i druga djela iste naravi koja su javno izrečena moći biti reproducirana u tisku, radiodifuzijski emitirana, prenošena javnosti preko žica i biti predmet javnoga priopćavanja predviđenoga u članku 11bis, u stavku 1. ove Konvencije, ako je takvo korištenje opravdano ciljem koji se ima postići obavješćivanjem.

3. Međutim, autor uživa isključivo pravo skupiti u zbirke svoja djela koja su navedena u stavcima 1. i 2. ovoga članka.

Članak 3.

1. Zaštićeni su prema ovoj Konvenciji:

a) autori državljani jedne od zemalja Unije za svoja objavljena ili neobjavljena djela;

b) autori koji nisu državljani jedne od zemalja Unije za djela koja prvi put objavljuju u jednoj od tih zemalja ili istodobno u jednoj zemlji izvan Unije i u jednoj zemlji Unije.

2. Autori koji nisu državljani jedne od zemalja Unije, ali koji imaju uobičajeno boravište u jednoj od njih, izjednačeni su u primjeni ove Konvencije s autorima državljanima te zemlje.

3. Pod "objavljenim djelima" treba razumijevati djela izdana s pristankom njihovih autora, bez obzira na način izrade njihovih primjeraka, ako je stavljanje na raspolaganje tih primjeraka takvo da zadovoljava razumne potrebe javnosti, vodeći pri tom računa o naravi djela. Prikazivanje dramskoga, dramsko-glazbenoga ili kinematografskoga djela, izvedba glazbenoga djela, javno recitiranje književnoga djela, prijenos ili radiodifuzija književnih ili umjetničkih djela, izložba umjetničkoga djela i izgradnja arhitektonskoga djela - ne znače objavljivanje.

4. Razumijeva se da je djelo istodobno objavljeno u više zemalja ako je objavljeno u dvjema zemljama ili u više zemalja u roku od trideset dana od njegova prvoga objavljivanja.

Članak 4.

Zaštićeni su prema ovoj Konvenciji ako i nisu ispunjeni uvjeti predviđeni u članku 3. ove Konvencije:

a) autori kinematografskih djela čiji proizvođač ima svoje sjedište ili uobičajeno boravište u jednoj od zemalja Unije;

b) autori djela arhitekture sagrađenih u jednoj zemlji Unije ili djela grafičkih i plastičnih umjetnosti koja su ugrađena u nekretnine koje se nalaze u zemlji Unije.

Članak 5.

1. Autori uživaju glede djela koja su zaštićena prema ovoj Konvenciji, u zemljama Unije, osim zemlje podrijetla djela, prava koja odnosni zakoni tih zemalja sada priznaju ili će kasnije priznati svojim državljanima, a i prava posebno priznata ovom Konvencijom.

2. Uživanje i izvršavanje tih prava ne podliježe nikakvoj formalnosti; to uživanje i izvršavanje prava ne ovisi o postojanju zaštite u zemlji podrijetla djela.

Prema tome, izvan odredaba ove Konvencije, opseg zaštite i pravna sredstva zajamčena autoru radi zaštite njegovih prava isključivo se određuju zakonodavstvom zemlje u kojoj se zaštita traži.

3. Zaštita u zemlji podrijetla djela uređena je nacionalnim zakonodavstvom. Međutim, ako autor nije državljanin zemlje podrijetla djela za koje je zaštićen prema ovoj Konvenciji, imat će u toj zemlji ista prava kao i domaći autori.

4. Kao zemlja podrijetla razumijeva se:

a) za djela koja su objavljena prvi put u jednoj od zemalja Unije - ta zemlja; međutim, ako su djela objavljena istodobno u više zemalja Unije koje dopuštaju različita trajanja zaštite, smatrat će se da je to ona zemlja čije zakonodavstvo daje najkraću zaštitu;

b) za djela objavljena istodobno u jednoj zemlji izvan Unije i u jednoj zemlji Unije, ta posljednja;

c) za neobjavljena djela ili za djela koja su prvi put objavljena u zemlji izvan Unije, a nisu objavljena istodobno u jednoj zemlji Unije, bit će ona zemlja čiji je državljanin autor; međutim,

i) ako se radi o kinematografskim djelima čiji proizvođač ima sjedište ili uobičajeno boravište u jednoj od zemalja Unije, zemljom podrijetla smatrat će se ta zemlja, i

ii) ako se radi o djelima arhitekture sagrađenima u zemlji Unije ili djelima grafičke i plastične umjetnosti ugrađenima u nekretnine koja se nalazi u zemlji Unije, zemljom podrijetla djela smatrat će se ta zemlja.

Članak 6.

1. Ako neka zemlja izvan Unije ne štiti dovoljno djela autora koji su državljani jedne od zemalja Unije, ova zadnja zemlja Unije može ograničiti zaštitu djela onih autora koji su, u trenutku prvoga objavljivanja tih djela, državljani druge zemlje i nemaju uobičajeno boravište u jednoj od zemalja Unije. Ako se zemlja u kojoj je djelo prvi put objavljeno koristi tim pravom, druge zemlje Unije neće biti obvezne, djelima koja su tako podvrgnuta posebnom postupku, priznati veću zaštitu od one koja im je priznata u zemlji u kojoj su prvi put objavljena.

2. Nikakvo ograničenje, utvrđeno na temelju stavka 1., ne smije dirati u prava koja neki autor stekne na djelo objavljeno u jednoj zemlji Unije prije nego što je to ograničenje nastupilo.

3. Zemlje Unije koje će na temelju ovoga članka ograničiti zaštitu prava autora, obavijestit će o tome Glavnoga direktora Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Glavni direktor) pisanom izjavom u kojoj naznačuju zemlje u kojima je zaštita ograničena, a i ograničenja kojima su podvrgnuta prava

prava autora državljana tih zemalja. Glavni direktor će to odmah priopćiti svim zemljama Unije.

Članak 6.bis

1. Neovisno o imovinskim pravima autora, čak i nakon ustupanja tih prava, autor zadržava pravo na priznanje autorstva djela i pravo protiviti se svakom iskrivljavanju, sakaćenju ili drugoj izmjeni toga djela ili svakoj drugoj povredi toga djela, koje bi štetile njegovoj časti ili njegovu ugledu.

2. Prava priznata autoru na temelju stavka 1. ostaju na snazi nakon njegove smrti najmanje do isteka imovinskih prava autora i moći će ih izvršavati osobe ili institucije ovlaštene na temelju nacionalnoga zakonodavstva zemlje u kojoj se zaštita traži. Međutim, zemlje čije zakonodavstvo, koje je na snazi u vrijeme ratifikacije ovoga Akta ili pristupa Aktu, ne sadržava odredbe koje nakon autorove smrti osiguravaju zaštitu svih prava priznatih prema gornjem stavku 1. mogu predvidjeti da neka od tih prava ne ostaju na snazi nakon autorove smrti.

3. Pravna sredstva za zaštitu prava priznatih u ovom članku uređena su zakonodavstvom zemlje u kojoj se zaštita traži.

Članak 7.

1. Trajanje zaštite priznato ovom Konvencijom obuhvaća autorov život i pedeset godina nakon njegove smrti.

2. Međutim, za kinematografska djela zemlje Unije mogu predvidjeti da trajanje zaštite istječe pedeset godina od kada je djelo postalo dostupno javnosti s pristankom autora, ili u nedostatku takva događaja koji bi nastupio za vrijeme od pedeset godina računajući od ostvarenja djela, trajanje zaštite istječe pedeset godina od tog ostvarenja.

3. Za anonimna ili pseudonimna djela trajanje zaštite priznato ovom Konvencijom istječe pedeset godina od kada je djelo na dopušten način postalo dostupno javnosti. Međutim, ako pseudonim koji je autor usvojio ne ostavlja nikakvu sumnju o njegovu identitetu, zaštita traje onoliko koliko je predviđeno u stavku 1. ovoga članka. Ako autor anonimnoga ili pseudonimnoga djela otkrije svoj identitet u gore naznačenom razdoblju, rok zaštite koji se primjenjuje onaj je koji je predviđen u stavku 1. Zemlje Unije nisu obvezne štititi anonimna ili pseudonimna djela za koja se može opravdano pretpostaviti da je njihov autor umro prije pedeset godina.

4. Pridržano je zakonodavstvima zemalja Unije da odrede trajanje zaštite za fotografska djela i ona djela primijenjenih umjetnosti koja su zaštićena kao umjetnička djela; međutim, to trajanje ne može biti kraće od dvadeset i pet godina računajući od ostvarenja takva djela.

5. Rok zaštite nakon autorove smrti i rokovi predviđeni u gornjim stavcima 2., 3. i 4. počinju teći računajući od smrti ili od događaja predviđenoga tim stavcima, ali se trajanje tih rokova uvijek računa od prvog siječnja godine koja slijedi nakon smrti ili spomenutoga događaja.

6. Zemlje Unije imaju pravo priznati duže trajanje zaštite od trajanja predviđenih u prethodnim stavcima.

7. Zemlje Unije koje su vezane Rimskim aktom ove Konvencije, a svojim zakonodavstvom, koje je na snazi u trenutku potpisivanja ovoga Akta, priznaju kraća trajanja zaštite od trajanja predviđenih u prethodnim stavcima, imaju ih pravo zadržati prigodom pristupa ili ratifikacije ovoga Akta.

8. U svakom slučaju, trajanje će biti uređeno zakonom zemlje u kojoj se zaštita traži; međutim, ako zakonodavstvo te zemlje nije odredilo drukčije, ono neće premašiti trajanje utvrđeno u zemlji podrijetla djela.

Članak 7.bis

Odredbe iz prethodnog članka primjenjuju se isto tako i kad autorsko pravo zajednički pripada suradnicima na nekom djelu, samo što se uzastopni rokovi nakon autorove smrti računaju od smrti zadnjeg preživjelog suradnika.

Članak 8.

Autori književnih i umjetničkih djela zaštićeni ovom Konvencijom uživaju, za cijelo vrijeme trajanja svojih prava na izvornom djelu, isključivo pravo prevoditi ili davati odobrenje za prevođenje svojih djela.

Članak 9.

1. Autori književnih i umjetničkih djela zaštićeni ovom Konvencijom uživaju isključivo pravo davati odobrenje za reproduciranje tih djela, bez obzira na koji način i u kojem obliku.

2. Pridržano je zakonodavstvima zemalja Unije mogućnost dopustiti reproduciranje navedenih djela u nekim posebnim slučajevima, ako to reproduciranje ne šteti redovitom iskorištavanju djela i ne uzrokuje neopravdanu štetu zakonitim interesima autora.

3. U smislu ove Konvencije, svako zvučno ili vizualno snimanje razumijeva se reproduciranjem.

Članak 10.

1. Dopusšteno je citiranje iz djela koje je na zakonit način već postalo dostupno javnosti, uz uvjet da to bude u skladu s dobrim običajima i u mjeri opravdanoj ciljem koji se ima postići, razumijevajući tu i citate iz novinskih članaka i povremenih zbirka u obliku pregleda tiska.

2. Što se tiče mogućnosti da se na dopušten način iskorištavaju književna ili umjetnička djela za ilustriranje nastave objavljivanjem, radiodifuzijskim emitiranjem ili zvučnim ili vizualnim snimanjem, ako je to iskorištavanje u mjeri koju opravdava cilj koji se ima postići, mjerodavni su zakonodavstvo zemalja Unije i posebni sporazumi koji postoje ili koji će se sklopiti između njih, s time da to iskorištavanje bude u skladu s dobrim običajima.

3. Citati i korištenja navedeni u prethodnim stavcima, moraju imati naznaku izvora i ime autora, ako se njegovo ime nalazi u izvorniku.

Članak 10.bis

1. Pridržano je zakonodavstvima zemalja Unije mogućnost da dopuste reproduciranje u tisku, ili radiodifuziju ili prenošenje javnosti preko žica aktualnih članaka, u kojima se raspravlja o ekonomskim, političkim ili vjerskim pitanjima, objavljenih u dnevnim novinama ili povremenim zbirkama ili emitiranih djela iste vrste, ako njihovo reproduciranje, radiodifuzija ili navedeno prenošenje nije izričito pridržano. Međutim, izvor mora biti uvijek jasno naznačen; sankciju zbog neispunjenja te obveze određuje zakonodavstvo zemlje u kojoj se zaštita traži.

2. Isto tako pridržano je zakonodavstvima zemalja Unije da uredi uvjete pod kojima, prilikom izvješćivanja o tekućim događajima fotografski ili kinematografski, ili radiodifuzijski ili prenošenjem javnosti preko žica, književna ili umjetnička djela, gledana ili slušana u tijeku događaja, mogu biti reproducirana ili učinjena dostupnim javnosti u mjeri koja opravdava cilj obavješćivanja koji se ima postići.

Članak 11.

1. Autori dramskih, dramsko-glazbenih i glazbenih djela uživaju isključivo pravo davati odobrenje: 1) za javno prikazivanje i izvođenje svojih djela razumijevajući tu javna prikazivanja i izvođenja svim sredstvima ili postupcima; 2) za javno prenošenje svim sredstvima prikazivanja i izvođenja svojih djela.

2. Ista prava priznaju se autorima dramskih ili dramsko-glazbenih djela za čitavo vrijeme trajanja njihovih prava na izvornom djelu, glede prava prevođenja njihovih djela.

Članak 11.bis

1. Autori književnih i umjetničkih djela uživaju isključivo pravo davati odobrenje: 1) za radiodifuziju svojih djela ili priopćivanje javnosti tih djela bilo kojim sredstvom bežičnoga prijenosa znakova, zvukova ili slika; 2) za svako priopćivanje javnosti, bilo preko žica ili bežično, djela emitiranih preko radiodifuzije, ako se to priopćivanje čini preko neke druge organizacije, a ne izvorne; 3) za priopćivanje javnosti preko zvučnika ili bilo kojega drugoga sličnoga uređaja za prijenos znakova, zvukova ili slika emitiranog radiodifuzijom.

2. Zakonodavstvima zemalja Unije pripada da propišu uvjete izvršavanja prava navedenih gore u stavku 1., ali ti uvjeti bit će strogo ograničeni na zemlje koje su ih utvrdile. Oni ni u kojemu slučaju ne smiju povrijediti moralno pravo autora ni njegovo pravo na pravičnu naknadu, koju će, u nedostatku sporazuma, utvrditi nadležna vlast.

3. Ako nije propisano drukčije, odobrenje dano u skladu sa stavkom 1. ovoga članka ne obuhvaća i odobrenje za snimanje djela emitiranoga preko radiodifuzije sredstvima za snimanje zvukova ili slika. Međutim, pridržano je zakonodavstvima zemalja Unije da utvrde režim efemernih snimaka koje izvršava organizacija za radiodifuziju svojim vlastitim sredstvima i za svoja emitiranja. Ta zakonodavstva mogu dati ovlaštenje da se navedene snimke čuvaju u službenim arhivima zbog njihova iznimnoga dokumentarnoga značaja.

Članak 11.ter

1. Autori književnih djela uživaju isključivo pravo davati odobrenje: 1) za javno recitiranje svojih djela, razumijevajući tu javno recitiranje svim sredstvima ili postupcima; 2) za prenošenje javnosti svake recitacije svojih djela.

2. Ista prava priznaju se autorima književnih djela, za čitavo vrijeme trajanja njihovih prava na izvornom djelu, glede prevođenja njihovih djela.

Članak 12.

Autori književnih ili umjetničkih djela uživaju isključivo pravo davati odobrenje za prilagodbe, obrade i druge prerade svojih djela.

Članak 13.

1. Svaka zemlja Unije može, što se nje tiče, utvrditi rezerve i uvjete koji se odnose na isključivo pravo autora glazbenoga djela i autora riječi, čije je snimanje s glazbenim djelom on već odobrio, da daje odobrenje za zvučno snimanje navedenoga djela s riječima, kad je to slučaj; sve rezerve i uvjeti takve prirode bit će strogo ograničeni samo na zemlje koje ih propišu i ne mogu ni u kojem slučaju povrijediti

pravo autora da dobije pravičnu naknadu koju, u nedostatku sporazuma, utvrđuje nadležna vlast.

2. Snimke glazbenoga djela koje su ostvarene u nekoj zemlji Unije u skladu s člankom 13., stavkom 3. Konvencija potpisanih u Rimu 2. lipnja 1928. i u Bruxellesu 26. lipnja 1948. mogu se u toj zemlji reproducirati i bez pristanka autora glazbenoga djela do isteka razdoblja od dvije godine računajući od dana kad je navedena zemlja vezana tim Aktom.

3. Snimke izrađene na temelju stavaka 1. i 2. ovoga članka i uvezene, bez odobrenja zainteresiranih stranaka, u neku zemlju u kojoj ne bi bile dopuštene, mogu biti u toj zemlji zaplijenjene.

Članak 14.

1. Autori književnih ili umjetničkih djela uživaju isključivo pravo davati odobrenje: 1) za prilagodbu i kinematografsku reprodukciju tih djela i za stavljanje u promet tako prilagođenih i reproduciranih djela; 2) za javno prikazivanje i izvođenje i prenošenje žicom javnosti tako prilagođenih i reproduciranih djela.

2. Prilagodba u bilo kojem drugom umjetničkom obliku kinematografskih ostvarenja koja potječu od književnih ili umjetničkih djela, ne dirajući u ovlaštenje njihovih autora, ostaje podvrgnuta dobivanju odobrenja od autora izvornih djela.

3. Odredbe iz članka 13., stavka 1. ne primjenjuju se.

Članak 14.bis

1. Ne dirajući u prava autora bilo kojega djela koje bi moglo biti prilagođeno ili reproducirano, kinematografsko djelo je zaštićeno kao izvorno djelo. Nositelj autorskoga prava na kinematografskom djelu uživa ista prava kao i autor izvornoga djela, razumijevajući tu i prava predviđena u prethodnom članku.

2. a) Određivanje nositelja autorskoga prava na kinematografskom djelu pridržano je zakonodavstvu zemlje u kojoj se zaštita traži.

b) Međutim, u zemljama Unije u kojima zakonodavstvo među tim nositeljima prava priznaje autore koji su dali doprinose ostvarenju kinematografskoga djela, ti autori, ako su se obvezali da daju te doprinose, ne mogu se, ako nije drukčije ili posebno ugovoreno, protiviti reproduciranju, stavljanju u promet, javnom prikazivanju i izvođenju, prenošenju javnosti preko žica, radiodifuziji, priopćivanju javnosti, titlovanju i sinhronizaciji tekstova kinematografskoga djela.

c) Pitanje treba li ili ne treba gore predviđena obveza, radi primjene gornje točke b), biti u obliku pisanog ugovora ili nekog odgovarajućeg pisanog akta, uređuje se zakonodavstvom zemlje Unije u kojoj proizvođač kinematografskoga djela ima svoje sjedište ili uobičajeno boravište. Međutim, pridržano je zakonodavstvu zemlje

Unije u kojoj se zaštita traži pravo predvidjeti tu obvezu pisanim ugovorom ili kojim drugim odgovarajućim pisanim aktom. Zemlje koje se koriste tim pravom moraju to notificirati Glavnom direktoru pisanim izjavom, koju će on odmah priopćiti ostalim zemljama Unije.

d) Pod izrazom “ako nije drukčije ili posebno ugovoreno” treba razumijevati svaki ograničavajući uvjet kojim može biti popraćena navedena obveza.

3. Ako se nacionalnim zakonodavstvom ne odluči drukčije, odredbe iz stavka 2., točke b) ne primjenjuju se na autore scenarija, dijaloga i glazbenih djela stvorenih za ostvarenje kinematografskoga djela, ni na njegova redatelja. Međutim, zemlje Unije čije zakonodavstvo ne sadržava odredbe koje predviđaju primjenu navedenoga stavka 2., točke b) na navedenoga redatelja, moraju o tome obavijestiti Glavnoga direktora pisanim izjavom, koju će on odmah priopćiti drugim zemljama Unije.

Članak 14.ter

1. Glede izvornih umjetničkih djela i izvornih rukopisa pisaca i skladatelja, autor ili, nakon njegove smrti, osobe ili institucije kojima je nacionalnim zakonodavstvom za to dano ovlaštenje uživaju, u vezi s izvornim umjetničkim djelima ili izvornim rukopisima pisaca i skladatelja, neotuđivo pravo na korist u poslovima prodaje djela nakon prvoga ustupanja što ga je učinio autor.

2. Zaštita predviđena u gornjem stavku može se tražiti u svakoj zemlji Unije samo ako nacionalno zakonodavstvo autora prihvaća tu zaštitu i u opsegu koji je dopušten zakonodavstvom zemlje Unije u kojoj se ta zaštita traži.

3. Načine i visinu naplate utvrđuje svako nacionalno zakonodavstvo.

Članak 15.

1. Da bi autori književnih i umjetničkih djela zaštićeni ovom Konvencijom bili smatrani takvima, dok se ne dokaže suprotno, i da bi im prema tome, bilo dopušteno da pred sudovima u zemljama Unije podnose tužbe protiv povreditelja svojih prava, dovoljno je da im ime bude označeno na djelu na uobičajen način. Ovaj se stavak primjenjuje čak i kad je to ime pseudonim, ako pseudonim koji je autor prihvatio ne ostavlja nikakvu sumnju u njegov identitet.

2. Smatra se da je proizvođač kinematografskoga djela, dok se ne dokaže suprotno, ona fizička ili pravna osoba čije je ime označeno na tom djelu na uobičajeni način.

3. Kod anonimnih i pseudonimnih djela koja ne spadaju među djela navedena u gornjem stavku 1., nakladnik čije je ime označeno na djelu smatra se, u nedostatku drugoga dokaza, osobom koja predstavlja autora; u tom svojstvu ovlašten je štititi i ostvarivati njegova autorska prava. Odredba iz ovoga stavka prestaje se primjenjivati kad autor otkrije svoj identitet i dokaže svojstvo autora.

4. a) Za neobjavljena djela čiji autor nije poznat, ali se pouzdano može pretpostaviti da je njihov autor državljanin zemlje Unije, pridržano je zakonodavstvu te zemlje da odredi nadležnu vlast koja će zastupati tog autora i biti ovlaštena štiti i ostvarivati njegova prava u zemljama Unije.

b) Zemlje Unije koje će, prema ovoj odredbi, izvršiti takvo određivanje, notificirat će to Glavnom direktoru pisanom izjavom u kojoj će označiti sve podatke koji se odnose na tako određenu vlast. Glavni direktor odmah će priopćiti tu izjavu svim ostalim zemljama Unije.

Članak 16.

1. Svako djelo reproducirano na nedopušten način može se zaplijeniti u zemljama Unije u kojima izvorno djelo uživa zakonsku zaštitu.

2. Odredbe iz prethodnog stavka mogu se isto tako primijeniti na reprodukcije koje potječu iz neke zemlje u kojoj djelo nije zaštićeno ili je prestalo biti zaštićeno.

3. Zapljena se izvršava u skladu sa zakonodavstvom svake zemlje.

Članak 17.

Odredbe ove Konvencije ne mogu ni na koji način dirati u pravo koje pripada vladi svake zemlje Unije da dopusti, nadgleda ili zabranjuje zakonskim ili policijskim mjerama promet, prikazivanje ili izlaganje bilo kojega djela ili proizvoda u pogledu kojih bi nadležna vlast izvršila to pravo.

Članak 18.

1. Ova se Konvencija primjenjuje na sva djela koja, u trenutku njezina stupanja na snagu, nisu još postala javno dobro u njihovoj zemlji podrijetla istekom trajanja zaštite.

2. Međutim, ako neko djelo, time što je isteklo trajanje zaštite koje mu je prije bilo priznato, postane javnim dobrom zemlje u kojoj se zaštita traži, takvo djelo neće biti u njoj ponovno zaštićeno.

3. Primjena tog načela provodi se u skladu s odredbama sadržanima u posebnim konvencijama koje postoje ili koje će se u tu svrhu sklopiti između zemalja Unije. U nedostatku sličnih odredaba, odnosno zemlje će propisati, svaka ako se nje tiče, način na koji se primjenjuje navedeno načelo.

4. Prethodne odredbe primjenjuju se jednako u slučaju novih pristupa Uniji ili u slučaju kada bi se zaštita proširila primjenom članka 7. ili povlačenjem rezerva.

Članak 19.

Odredbe ove Konvencije ne sprečavaju da se traži primjena širih propisa koje bi donijelo zakonodavstvo neke od zemalja Unije.

Članak 20.

Vlade zemalja Unije pridržavaju pravo pristupiti sklapanju posebnih međusobnih sporazuma, ako bi se tim sporazumima autorima dala veća prava od onih koja su im priznata Konvencijom ili ako bi oni sadržavali druge odredbe koje nisu u suprotnosti s ovom Konvencijom. Odredbe postojećih sporazuma koji odgovaraju gore navedenim uvjetima ostaju u primjeni.

Članak 21.

1. Posebne odredbe koje se odnose na zemlje u razvoju nalaze se u Aneksu.
2. Uz izuzimanje odredaba iz članka 28., stavka 1., točke b), Aneks čini sastavni dio ovoga Akta.

Članak 22.

1. a) Unija ima Skupštinu koju čine zemlje Unije vezane odredbama iz članka od 22. do 26.

b) Vladu svake zemlje predstavlja jedan izaslanik, uz moguću pomoć zamjenika, savjetnika i stručnjaka.

c) Troškove svakoga izaslanstva snosi vlada koja ga je imenovala.

2. a) Skupština:

i) raspravlja o svim pitanjima koja se odnose na održavanje i razvoj Unije i primjenu ove Konvencije;

ii) daje Međunarodnom uredu za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Međunarodni ured), koji je predviđen u Konvenciji o osnivanju Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Organizacija), upute koje se odnose na pripremu konferencija za reviziju, vodeći pri tome računa o primjedbama zemalja Unije koje nisu vezane člancima od 22. do 26.;

iii) ispituje i odobrava izvješća i rad Glavnoga direktora Organizacije u vezi s Unijom i daje mu sve potrebne upute koje se odnose na pitanja iz nadležnosti Unije;

iv) bira članove Izvršnoga odbora Skupštine;

- v) ispituje i odobrava izvješće i rad Izvršnoga odbora i daje mu upute;
- vi) utvrđuje program, usvaja dvogodišnji proračun Unije i odobrava zaključne račune;
- vii) usvaja financijski pravilnik Unije;
- viii) osniva odbore stručnjaka i radne skupine koje smatra potrebnim za ostvarivanje ciljeva Unije;
- ix) odlučuje koje zemlje nečlanice Unije i koje međuvladine i međunarodne nevladine organizacije mogu biti primljene na njezinim zasjedanjima kao promatrači;
- x) usvaja izmjene članaka od 22. do 26.;
- xi) poduzima svaku drugu odgovarajuću radnju koja pridonosi da se postignu ciljevi Unije;
- xii) ispunjava sve ostale zadatke koje proistječu iz ove Konvencije;
- xiii) izvršava, ako ih je prihvatila, prava koja su joj dana Konvencijom o osnivanju Organizacije.

b) O pitanjima koja jednako interesiraju i druge unije kojima upravlja Organizacija, Skupština odlučuje nakon što pribavi mišljenje Koordinacijskoga odbora Organizacije.

3. a) Svaki član Skupštine ima jedan glas.

b) Polovica zemalja članica Skupštine čini kvorum.

c) Bez obzira na odredbe iz točke b), ako je, prilikom zasjedanja, broj zastupanih zemalja manji od polovice, ali jednak ili veći od jedne trećine zemalja članica Skupštine, ona može donositi odluke; međutim, odluke Skupštine, izuzevši one koje se odnose na njezin postupak, postaju izvršne tek nakon što se ispune niže navedeni uvjeti. Međunarodni ured priopćuje navedene odluke zemljama članicama Skupštine koje nisu bile zastupane, pozivajući ih da u roku od tri mjeseca od dana navedenoga priopćenja u pisanom obliku izraze svoje glasovanje ili suzdržavanje. Ako je nakon isteka toga roka broj zemalja koje su na taj način glasovale ili se suzdržale barem jednak broju zemalja koji je nedostajao da bi se postigao kvorum za vrijeme zasjedanja, navedene odluke postaju izvršne, uz uvjet da istodobno bude osigurana potrebna većina.

d) Uz izuzimanje odredaba iz članka 26., stavka 2., odluke Skupštine donose se dvotrećinskom većinom izraženih glasova.

e) Suzdržavanje se ne smatra glasovanjem.

f) Jedan izaslanik može predstavljati samo jednu zemlju i može glasovati samo u njezino ime.

g) Zemlje Unije koje nisu članice Skupštine primaju se na njezina zasjedanja kao promatrači.

4. a) Skupština se sastaje jednom svake dvije godine na redovito zasjedanje, na poziv Glavnoga direktora i, osim iznimnih slučajeva, u isto vrijeme i na istom mjestu gdje se održava Glavna skupština Organizacije.

b) Skupština se sastaje na izvanredno zasjedanje na poziv Glavnoga direktora na zahtjev Izvršnoga odbora ili jedne četvrtine zemalja članica Skupštine.

5. Skupština usvaja svoj poslovnik.

Članak 23.

1. Skupština ima Izvršni odbor.

2. a) Izvršni odbor čine zemlje koje bira Skupština između svojih zemalja članica. Osim toga, zemlja na teritoriju koje Organizacija ima svoje sjedište raspolože, ex officio, jednim mjestom u Odboru, uz izuzimanje odredaba iz članka 25., stavka 7., točke b).

b) Vladu svake zemlje članice Izvršnoga odbora predstavlja jedan izaslanik kojemu mogu pomoći zamjenici, savjetnici i stručnjaci.

c) Troškove svakoga izaslanstva snosi vlada koja ga je imenovala.

3. Broj zemalja članica Izvršnoga odbora odgovara četvrtini broja zemalja članica Skupštine. U računanju mjesta koja treba osigurati, ostatak koji bi se javio nakon dijeljenja s četiri ne uzima se u obzir.

4. Prilikom izbora članova Izvršnoga odbora Skupština vodi računa o pravednoj zemljopisnoj raspodjeli i o potrebi da zemlje stranke posebnih sporazuma koji bi mogli nastati u odnosu s Unijom budu među zemljama koje čine Izvršni odbor.

5. a) Članovi Izvršnoga odbora ostaju na dužnosti od završetka zasjedanja Skupštine u tijeku koje su izabrani do sljedećega redovitoga zasjedanja Skupštine.

b) Najviše dvije trećine članova Izvršnoga odbora može biti ponovno birano.

c) Skupština propisuje način izbora i mogućega ponovnoga izbora članova Izvršnoga odbora.

6. a) Izvršni odbor:

i) priprema nacrt dnevnoga reda Skupštine;

ii) podnosi Skupštini prijedloge koji se tiču nacrta programa i dvogodišnjega proračuna Unije, koje priprema Glavni direktor;

iii) briše se,

iv) podnosi Skupštini, uz odgovarajuće komentare, periodična izvješća Glavnoga direktora i godišnja izvješća o ovjeri računa;

v) poduzima sve korisne mjere radi izvršavanja programa Unije od strane Glavnoga direktora, u skladu s odlukama Skupštine i vodeći računa o okolnostima koje nastupe između dvaju redovitih zasjedanja Skupštine;

vi) ispunjava sve ostale zadatke koji su mu dani u nadležnost u okviru ove Konvencije.

b) O pitanjima koja jednako interesiraju i ostale Unije kojima upravlja Organizacija Izvršni odbor odlučuje nakon što pribavi mišljenje Koordinacijskoga odbora Organizacije.

7. a) Izvršni se odbor sastaje jednom godišnje na redovitom zasjedanju, na poziv Glavnoga direktora, ako je moguće, u isto vrijeme i na istom mjestu kao Koordinacijski odbor Organizacije.

b) Izvršni se odbor sastaje na izvanrednom zasjedanju na poziv Glavnoga direktora, bilo na njegovu inicijativu, bilo na zahtjev svojega predsjednika ili jedne četvrtine njegovih članova.

8. a) Svaka zemlja članica Izvršnoga odbora raspolaže jednim glasom.

b) Polovica zemalja članica Izvršnoga odbora čini kvorum.

c) Odluke se donose običnom većinom izraženih glasova.

d) Suzdržavanje se ne smatra glasovanjem.

e) Jedan izaslanik može predstavljati samo jednu zemlju i može glasovati samo u njezino ime.

9. Zemlje Unije koje nisu članice Izvršnoga odbora primaju se na njegova zasjedanja kao promatrači.

10. Izvršni odbor usvaja svoj poslovnik.

Članak 24.

1. a) Administrativne zadatke Unije osigurava Međunarodni ured koji nasljeđuje ured Unije ujedinjen s uredom ustanovljenim Međunarodnom konvencijom za zaštitu industrijskoga vlasništva.

b) Međunarodni ured osobito osigurava tajništvo raznih tijela Unije.

c) Glavni direktor Organizacije najviši je dužnosnik Unije i on je predstavlja.

2. Međunarodni ured prikuplja i objavljuje informacije koje se odnose na zaštitu autorskoga prava. Svaka zemlja Unije priopćuje, što je moguće prije, Međunarodnom uredu tekst svakoga novoga zakona, kao i sve službene tekstove koji se tiču zaštite autorskoga prava.

3. Međunarodni ured izdaje mjesečni časopis.

4. Međunarodni ured daje svakoj zemlji Unije, na njezin zahtjev, obavijesti o pitanjima koja se odnose na zaštitu autorskoga prava.

5. Međunarodni ured obavlja proučavanja i pruža usluge namijenjene olakšanju zaštite autorskoga prava.

6. Glavni direktor i svaki član osoblja kojega on odredi, sudjeluje, bez prava glasa, na svim sjednicama Skupštine, Izvršnoga odbora i svakoga drugoga odbora stručnjaka ili radne skupine. Glavni direktor ili član osoblja kojega on imenuje, tajnik je tih tijela po službenoj dužnosti.

7. a) Međunarodni ured, prema uputama Skupštine i u suradnji s Izvršnim odborom priprema konferenciju za reviziju odredaba Konvencije, osim članaka od 22. do 26.

b) Međunarodni ured može konzultirati međuvladine i međunarodne nevladine organizacije o pripremama konferencija za reviziju.

c) Glavni direktor i osobe koje on odredi sudjeluju, bez prava glasa u donošenju odluka na tim konferencijama.

8. Međunarodni ured izvršava sve ostale zadatke koji su mu stavljeni u nadležnost.

Članak 25.

1. a) Unija ima svoj proračun.

b) Proračun Unije obuhvaća prihode i rashode same Unije, njezin doprinos proračunu troškova zajedničkih unijama, kao i, eventualno, iznos stavljen na raspolaganje proračunu Konferencije Organizacije.

c) Kao troškovi zajednički unijama smatraju se troškovi koji nisu namijenjeni isključivo Uniji, već isto tako jednoj ili više drugih unija kojima upravlja Organizacija. Udio Unije u tim zajedničkim troškovima razmjernan je interesu koji ti troškovi za nju predstavljaju.

2. Proračun Unije utvrđuje se vodeći računa o potrebama usklađivanja s proračunima drugih unija kojima upravlja Organizacija.

3. Proračun Unije financira se iz sljedećih izvora:

i) doprinosa zemalja Unije;

ii) pristojbi i iznosa dobivenih za usluge koje pruža Međunarodni ured u ime Unije;

iii) prihoda od prodaje izdanja Međunarodnoga ureda koje se odnose na Uniju i prava pripadajuća uz ta izdanja;

iv) darova, legata i subvencija;

v) zakupnine, kamata i raznih drugih prihoda.

4. a) Radi određivanja svojega doprinosa proračunu, svaka zemlja Unije svrstava se u jedan razred i plaća svoje godišnje doprinose na temelju nekoga broja jedinica utvrđenih kako slijedi:

I.	razred	25
II.	“	20
III.	“	15
IV.	“	10
V.	“	5
VI.	“	3
VII.	“	1

b) Ako to nije učinila prije, svaka zemlja navodi, prilikom deponiranja svoje isprave o ratifikaciji ili pristupu, u koji razred želi biti svrstana. Razred može mijenjati. Ako izabere niži razred, ta će zemlja morati o tome obavijestiti Skupštinu na jednom od njezinih redovitih zasjedanja. Takva promjena ima učinak početkom kalendarske godine nakon navedenoga zasjedanja.

c) Godišnji doprinos svake zemlje sastoji se od iznosa čiji je odnos prema ukupnoj svoti godišnjih doprinosa proračunu Unije svih zemalja isti kao i odnos između broja jedinica razreda u koji je svrstana i ukupnoga broja jedinica svih zemalja zajedno.

d) Doprinosi dopijevaju prvog siječnja svake godine.

e) Zemlja koja je u zakašnjenju s plaćanjem svojih doprinosa ne može izvršiti svoje pravo glasa ni u jednom tijelu Unije čiji je član, ako je zaostatak njezina neplaćenoga duga jednak ili veći od doprinosa koji ona duguje za dvije cijele protekle godine. Međutim, toj zemlji može biti dopušteno da zadrži izvršavanje svojega prava glasa u tom tijelu sve dok to tijelo smatra da je zakašnjenje nastalo zbog iznimnih i neizbježnih okolnosti.

f) U slučaju da se proračun ne usvoji prije početka nove proračunske godine, primjenjuje se proračun iz prethodne godine na način predviđen financijskim pravilnikom.

5. Iznos pristojbi i svota koji se duguju za usluge koje je učinio Međunarodni ured u ime Unije utvrđuje Glavni direktor, koji o tome podnosi izvješće Skupštini i Izvršnom odboru.

6. a) Unija ima fond za tekuće izdatke osnovan od jednokratne uplate koju je izvršila svaka zemlja Unije. Ako fond postane nedovoljan, Skupština odlučuje o njegovu povećanju.

b) Iznos početne uplate svake zemlje u gore navedeni fond ili njezina sudjelovanja u povećanju istog razmjerni su doprinosu te zemlje za godinu u tijeku koje je fond osnovan ili je odlučeno o povećanju.

c) O razmjeru i načinu uplate odlučuje Skupština, na prijedlog Glavnoga direktora i nakon pribavljenoga mišljenja Koordinacijskoga odbora Organizacije.

7. a) Sporazumom o sjedištu, sklopljenim sa zemljom na teritoriju koje se nalazi sjedište Organizacije, predviđa se da će, ako je fond za tekuće izdatke nedovoljan, ta zemlja davati predujmove. Iznos tih predujmova i uvjeti pod kojima se oni daju, čine, u svakom slučaju, predmet odvojenih sporazuma između zemlje koja je u pitanju i Organizacije. Sve dotada dok je obvezna davati predujmove, ta zemlja raspolaže ex officio jednim mjestom u Izvršnom odboru.

b) Zemlja navedena u točki a) i Organizacija imaju, svaka od njih, pravo otkazati obvezu o davanju predujmova pisanom notifikacijom. Otkaz ima učinak tri godine nakon završetka godine u tijeku koje je bio notificiran.

8. Pregled računa osigurava se na način predviđen financijskim pravilnikom od strane jedne ili više zemalja Unije ili vanjskim kontrolorima koje, uz njihov pristanak, imenuje Skupština.

Članak 26.

1. Prijedloge o izmjenama članaka 22., 23., 24., 25. i ovoga članka može podnositi svaka zemlja članica Skupštine, Izvršni odbor ili Glavni direktor. Glavni

direktor priopćuje te prijedloge zemljama članicama Skupštine najmanje šest mjeseci prije nego što budu podnijeti Skupštini na razmatranje.

2. Svaku izmjenu članaka navedenih u stavku 1. usvaja Skupština. Za usvajanje potrebno je tri četvrtine izraženih glasova; međutim, za svaku izmjenu članka 22. i ovoga stavka potrebno je četiri petine izraženih glasova.

3. Svaka izmjena članaka navedenih u stavku 1. stupa na snagu mjesec dana nakon što Glavni direktor primi pisane notifikacije o prihvaćanju, izvršenom u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim pravilima, od strane tri četvrtine zemalja koje su bile članice Skupštine u trenutku kada je izmjena usvojena. Svaka izmjena navedenih članaka prihvaćena na taj način, obvezuje sve zemlje koje su članice Skupštine u trenutku kada izmjena stupa na snagu ili koje naknadno postanu njezine članice; međutim, svaka izmjena kojom bi se povećale financijske obveze zemalja Unije obvezuje samo one među njima koje su notificirale svoje prihvaćanje navedene izmjene.

Članak 27.

1. Ova će se Konvencija podvrgnuti revizijama da bi se u nju unijela poboljšanja koja su takve prirode da usavršavaju sustav Unije.

2. Radi toga će se uzastopno održavati konferencije u jednoj od zemalja Unije između izaslanika tih zemalja.

3. Uz izuzimanje odredaba iz članka 26. koje se primjenjuju pri izmjeni članaka od 22. do 26., svaka revizija ovoga Akta, razumijevajući tu i Aneks, zahtijeva jednoglasnost izraženih glasova.

Članak 28.

1. a) Svaka zemlja Unije koja je potpisala ovaj Akt može ga ratificirati, a nije li ga potpisala, može mu pristupiti. Isprave o ratifikaciji ili o pristupu deponiraju se kod Glavnoga direktora.

b) Svaka zemlja Unije može izjaviti u svojoj ispravi o ratifikaciji ili o pristupu da se njezina ratifikacija ili pristup ne odnosi na članke od 1. do 21. i na Aneks; međutim, ako je ta zemlja već dala izjavu u smislu članka VI., stavka 1. Aneksa, ona u navedenoj ispravi jedino može izjaviti da se njezina ratifikacija ili pristup ne odnosi na članke od 1. do 20.

c) Svaka zemlja Unije koja je, u skladu s točkom b), prilikom svoje ratifikacije ili svojeg pristupa isključila učinke svoje ratifikacije ili svojeg pristupa navedene u toj točki, može, u svakom kasnijem trenutku, izjaviti da proteže učinke svoje ratifikacije ili svojeg pristupa na te odredbe. Takva se izjava deponira kod Glavnoga direktora.

2. a) Članci od 1. do 21. Konvencije i Aneks stupaju na snagu tri mjeseca nakon što budu ispunjena sljedeća dva uvjeta:

i) najmanje pet zemalja Unije ratificiralo je ovaj Akt ili mu je pristupilo bez izjave prema stavku 1., točki b);

ii) Francuska, Sjedinjene Američke Države, Španjolska, i Ujedinjeno kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske postale su vezane Univerzalnom konvencijom o autorskom pravu revidiranoj u Parizu 24. srpnja 1971.

b) Stupanje na snagu navedeno u točki a) ima učinak za zemlje Unije koje su najmanje tri mjeseca prije navedenog stupanja na snagu deponirale isprave o ratifikaciji ili o pristupu koje ne sadržavaju izjavu u smislu stavka 1., točke b).

c) Za svaku zemlju Unije na koju se ne primjenjuje točka b) i koja ratificira ovaj Akt ili mu pristupi ne dajući izjavu u smislu stavka 1., točke b), članci od 1. do 21. i Aneks stupaju na snagu tri mjeseca nakon datuma na koji Glavni direktor objavi deponiranje isprave o ratifikaciji ili o pristupu o kojoj je riječ, osim ako u deponiranoj ispravi nije naznačen neki kasniji datum. U tom slučaju članci od 1. do 21. i Aneks stupaju na snagu za tu zemlju toga, tako naznačenoga datuma.

d) Odredbe iz točaka od a) do c) ne diraju u primjenu članka VI. Aneksa.

3. Za svaku zemlju Unije koja ratificira ovaj Akt ili mu pristupi sa ili bez izjave u smislu stavka 1., točke b), članci od 22. do 38. ove Konvencije stupaju na snagu tri mjeseca nakon datuma na koji Glavni direktor objavi deponiranje isprave o ratifikaciji ili o pristupu o kojoj je riječ, osim ako na deponiranoj ispravi nije naznačen neki kasniji datum. U tom slučaju članci od 22. do 38. stupaju na snagu za tu zemlju toga, tako naznačenoga datuma.

Članak 29.

1. Svaka zemlja izvan Unije može pristupiti ovom Aktu i samim time postati stranka ove Konvencije i članica Unije. Isprave o pristupu deponiraju se kod Glavnoga direktora.

2. a) Uz izuzimanje točke b), ova Konvencija stupa na snagu za svaku zemlju izvan Unije tri mjeseca nakon datuma na koji Glavni direktor notificira deponiranje njezine isprave o pristupu, osim ako na deponiranoj ispravi nije naznačen neki kasniji datum. U tom slučaju ova Konvencija stupa na snagu glede te zemlje toga, tako naznačenoga datuma.

b) Ako stupanju na snagu primjenom točke a) prethodi stupanje na snagu članaka od 1. do 21. i Aneksa primjenom članka 28., stavka 2., točke a), navedena zemlja bit će u međuvremenu vezana člancima od 1. do 20. Bruxelleskog akta ove Konvencije koji se zamjenjuju člancima od 1. do 21. i Aneksom.

Članak 29.bis

Ratifikacija ovoga Akta ili pristup ovomu Aktu od svake zemlje koja nije vezana odredbama iz članaka od 22. do 38. Stockholmskoga akta ove Konvencije, samim time što se može primijeniti članak 14., stavak 2. Konvencije kojom se ustanovljuje Organizacija, vrijedi kao i ratifikacija Stockholmskoga akta ili pristup tomu Aktu, uz ograničenje predviđeno u članku 28., u stavku 1., točke b) pod i) toga Akta.

Članak 30.

1. Uz izuzimanje iznimaka dopuštenih u stavku 2. ovoga članka, u članku 28., u stavku 1. točki b), u članku 33., u stavku 2., kao i u Aneksu, ratifikacija ili pristup ima za posljedicu puno pravo prihvaćanja svih klauzula i primanje svih koristi ustanovljenih ovom Konvencijom.

2. a) Svaka zemlja Unije ratificirajući ovaj Akt ili pristupajući mu može, uz izuzimanje članka V., stavka 2. Aneksa, zadržati koristi od rezerva koje je prije izrazila, uz uvjet da o tome dade izjavu prilikom deponiranja svoje isprave o ratifikaciji ili o pristupu.

b) Svaka zemlja izvan Unije može izjaviti, pristupajući ovoj Konvenciji i uz izuzimanje članka V., stavka 2. Aneksa, da namjerava zamijeniti, barem privremeno, članak 8. ovoga Akta, koji se odnosi na pravo prevođenja, odredbama iz članka 5. Bernske konvencije iz 1886., dopunjene u Parizu 1896., razumijevajući da se te odredbe odnose samo na prijevod na jezik u općoj uporabi u toj zemlji. Uz izuzimanje članka I., stavka 6., točke b) Aneksa, svaka zemlja ima pravo primjenjivati, u pogledu prava prevođenja djela kojih je zemlja podrijetla zemlja koja primjenjuje tu rezervu, zaštitu jednaku onoj koju priznaje ta zemlja.

c) Svaka zemlja može, u svakom trenutku, povući te rezerve, notifikacijom upućenom Glavnom direktoru.

Članak 31.

1. Svaka zemlja može izjaviti u svojoj ispravi o ratifikaciji ili o pristupu, ili može izvijestiti Glavnoga direktora pisanom notifikacijom u svakom kasnijem trenutku da se ova Konvencija primjenjuje na sve teritorije ili na dio teritorija naznačenih u izjavi ili notifikaciji za čije vanjske odnose preuzima odgovornost.

2. Svaka zemlja koja je dala takvu izjavu ili učinila takvu notifikaciju može, u svakom trenutku, notificirati Glavnom direktoru da se ova Konvencija prestaje primjenjivati na svim teritorijima ili dijelu tih teritorija.

3. a) Svaka izjava dana na temelju stavka 1. ima učinak istoga dana kao ratifikacija ili pristup uz čiju je ispravu bila priložena, a svaka notifikacija učinjena na temelju ovoga stavka **ima učinak tri mjeseca nakon što je Glavni direktor notificira.**

b) Svaka notifikacija učinjena na temelju stavka 2. ima učinak dvanaest mjeseci nakon što ju primi Glavni direktor.

4. Ovaj se članak ne može tumačiti tako kao da u sebi sadržava priznanje ili prešutno prihvaćanje od strane bilo koje zemlje Unije faktičnoga stanja svakoga teritorija na koji se ova Konvencija primjenjuje od strane neke druge zemlje Unije na temelju izjave dane primjenom stavka 1.

Članak 32.

1. Ovaj Akt zamjenjuje u odnosima između zemalja Unije, i u mjeri u kojoj se primjenjuje, Bernsku konvenciju od 9. rujna 1886. i akte kasnijih revizija. Akti koji su prije bili na snazi ostaju u primjeni u potpunosti ili u mjeri u kojoj ih ovaj Akt ne zamjenjuje na temelju prethodne rečenice, u odnosima sa zemljama Unije koje ne bi ratificirale ovaj Akt ili mu ne bi pristupile.

2. Zemlje izvan Unije koje postanu strankama ovoga Akta primjenjuju ga, uz izuzimanje odredaba iz stavka 3., glede svake zemlje Unije koja nije vezana ovim Aktom ili koja je, iako je njima vezana, dala izjavu predviđenu u članku 28., stavku 1., točki b). Navedene zemlje dopuštaju da dotična zemlja Unije u odnosu s njima:

i) primjenjuje odredbe najnovijega akta kojim je vezana i

ii) uz izuzimanje članka I., stavka 6. Aneksa, ima pravo prilagoditi zaštitu razini koju predviđa ovaj Akt.

3. Svaka zemlja koja se pozivala na korist bilo kojih prava predviđenih u Aneksu može primijeniti odredbe Aneksa koje se odnose na pravo ili prava na koja se pozivala u svojim odnosima sa svakom drugom zemljom Unije koja nije vezana ovim Aktom, uz uvjet da je ta zemlja prihvatila primjenu navedenih odredaba.

Članak 33.

1. Svaki spor između dviju ili više zemalja Unije u pogledu tumačenja ili primjene ove Konvencije, koji neće biti uređen pregovorima, može se na zahtjev bilo koje od tih zemalja iznijeti pred Međunarodni sud pravde, u skladu sa Statutom Suda, osim ako dotična zemlja ne odgovara neki drugi način uređivanja. Međunarodni sud bit će izviješten o sporu koji je iznesen pred sud od zemlje koja ga je iznijela; o tome će se upoznati druge zemlje Unije.

2. Svaka zemlja može, u trenutku kada potpisuje ovaj Akt ili deponira svoju ispravu o ratifikaciji ili o pristupu, izjaviti da se ne smatra vezanom odredbama iz

stavka 1. U pogledu bilo kojeg spora između te zemlje i svake druge zemlje Unije, odredbe iz stavka 1. ne primjenjuju se.

3. Svaka zemlja koja je dala izjavu u skladu s odredbama iz stavka 2., može je u svakom trenutku povući notifikacijom upućenom Glavnom direktoru.

Članak 34.

1. Uz izuzimanje članka 29bis, nakon stupanja na snagu članaka od 1. do 21. i Aneksa nijedna zemlja ne može pristupiti prijašnjim Aktima ove Konvencije niti ih ratificirati.

2. Nakon stupanja na snagu članaka od 1. do 21. i Aneksa nijedna zemlja ne može dati izjavu na temelju članka 5. Protokola koji se odnosi na zemlje u razvoju i koji je dodan Stockholmskom aktu.

Članak 35.

1. Ova Konvencija ostaje na snazi bez ograničenja trajanja.

2. Svaka zemlja može otkazati ovaj Akt notifikacijom upućenom Glavnom direktoru. Taj otkaz povlači i otkaz svih prijašnjih akata i ima učinak samo u pogledu zemlje koja ga je dala; Konvencija ostaje na snazi i provediva je u pogledu ostalih zemalja Unije.

3. Otkaz ima učinak jednu godinu nakon dana kad je Glavni direktor primio notifikaciju.

4. Pravo otkazivanja predviđeno ovim člankom ne može izvršiti ni jedna zemlja prije isteka roka od pet godina računajući od dana kada je postala članicom Unije.

Članak 36.

1. Svaka zemlja stranka ove Konvencije obvezuje se da će, u skladu sa svojim Ustavom, donijeti potrebne mjere za osiguranje primjene ove Konvencije.

2. Razumijeva se da jedna zemlja u trenutku kad postane vezana ovom Konvencijom mora biti u mogućnosti, u skladu sa svojim unutarnjim zakonodavstvom, osigurati učinkovitost odredaba ove Konvencije.

Članak 37.

1. a) Ovaj Akt potpisan je u jednom jedinom primjerku na engleskom i francuskom jeziku i, uz izuzetak iz stavka 2., deponiran kod Glavnoga direktora.

b) Službene tekstove utvrđuje Glavni direktor, nakon savjetovanja sa zainteresiranim vladama, na arapskom, njemačkom, portugalskom, španjolskom, talijanskom i na drugim jezicima koje može naznačiti Skupština.

c) U slučaju spora o tumačenju raznih tekstova, mjerodavan će biti francuski tekst.

2. Ovaj Akt ostaje otvoren za potpisivanje do 31. siječnja 1972. Do toga datuma primjerak naveden u stavku 1., točki a) bit će deponiran kod vlade Republike Francuske.

3. Glavni direktor dostavlja dvije ovjerene i usklađene kopije potpisanoga teksta ovoga Akta vladama svih zemalja Unije i, na zahtjev, vladi svake druge zemlje.

4. Glavni direktor registrirat će ovaj Akt u Tajništvu Organizacije ujedinjenih naroda.

5. Glavni direktor izvješćuje vlade svih zemalja Unije o potpisima, deponiranju isprava o ratifikaciji ili o pristupu i o izjavama sadržanim u tim ispravama ili danim na temelju članka 28., stavka 1., točke c), članka 30., stavka 2., točaka a) i b) i članka 33., stavka 2., o stupanju na snagu svih odredaba ovoga Akta, o notifikacijama otkaza i o notifikacijama izvršenim primjenom članka 30., stavka 2., točke c), članka 31., stavaka 1. i 2., članka 33., stavka 3. i članka 38., stavka 1., kao i o notifikacijama navedenim u Aneksu.

Članak 38.

1. Zemlje Unije koje nisu ratificirale ovaj Akt ili koje mu nisu pristupile i koje nisu vezane člancima od 22. do 26. Stockholmskoga akta mogu do 26. travnja 1975. izvršavati, ako to žele, prava navedena u tim člancima kao da su njima vezane. Svaka zemlja koja želi izvršavati navedena prava deponira u tu svrhu kod Glavnoga direktora pisanu notifikaciju koja ima učinak od datuma primitka. Te zemlje smatraju se članicama Skupštine do navedenog datuma.

2. Dokle god sve zemlje Unije ne postanu članicama Organizacije, Međunarodni ured Organizacije djeluje jednako kao Ured Unije, a Glavni direktor kao direktor toga Ureda.

3. Kada sve zemlje Unije postanu članicama Organizacije, prava, obveze i imovina Ureda Unije prelaze na Međunarodni ured Organizacije.

ANEKS

Članak I.

1. Svaka zemlja koja se smatra, prema ustanovljenoj praksi Glavne skupštine Ujedinjenih naroda zemljom u razvoju, koja ratificira ovaj akt, čiji je sastavni dio ovaj Aneks, ili mu pristupi, i koja se, s obzirom na svoj gospodarski položaj i na svoje socijalne i kulturne potrebe, nije u stanju odmah donijeti svoje propise radi osiguranja zaštite svih prava predviđenih u ovom Aktu, može, notifikacijom deponiranom kod Glavnog direktora u trenutku deponiranja svoje isprave o ratifikaciji ili o pristupu ili, uz izuzimanje članka V., stavka 1., točke c) svakoga kasnijega datuma, izjaviti da će se koristiti pravom predviđenim u članku II. ili onim predviđenim u članku III., ili jednim i drugim pravom. Može se, umjesto korištenja pravom predviđenim u članku II. Aneksa, dati izjava u skladu s člankom V., stavkom 1., točka a).

2. a) Svaka izjava dana u smislu stavka 1. i notificirana prije isteka razdoblja od deset godina, računajući od stupanja na snagu članaka od 1. do 21. i ovoga Aneksa, u skladu s člankom 28., stavkom 2. Konvencije, ostaje valjana do isteka navedenoga razdoblja. Ona može biti obnovljena u cjelini ili djelomično za druga sljedeća razdoblja od deset godina notifikacijom deponiranom kod Glavnoga direktora ne više od petnaest mjeseci, ali ni manje od tri mjeseca prije isteka tekućega desetogodišnjoga razdoblja.

b) Svaka izjava dana u smislu stavka 1. i notificirana nakon isteka razdoblja od deset godina, računajući od stupanja na snagu članaka od 1. do 21. i ovoga Aneksa, u skladu s člankom 28., stavkom 2., ostaje valjana do isteka tekućega desetogodišnjoga razdoblja. Ona se može obnoviti kao što je predviđeno u odredbi druge rečenice točke a).

3. Svaka zemlja Unije koja se prestane smatrati zemljom u razvoju u smislu stavka 1. nije više ovlaštena obnavljati svoju izjavu kao što je predviđeno u stavku 2. i, koja službeno ili ne, povlači svoju izjavu, ta zemlja gubit će mogućnost korištenja pravima navedenim u stavku 1., bilo nakon isteka desetogodišnjega tekućega razdoblja, bilo tri godine nakon što se prestane smatrati zemljom u razvoju; primijenit će se rok koji istekne kasnije.

4. Ako u trenutku kada izjava dana u smislu stavka 1. ili stavka 2. prestane važiti ima u skladištu primjeraka proizvedenih za vrijeme trajanja odobrenja danoga na temelju odredaba ovoga Aneksa, takvi će se primjerci moći i dalje stavljati u promet sve dok ne budu iscrpljeni.

5. Svaka zemlja koja je vezana odredbama ovoga Akta i koja je deponirala izjavu ili notifikaciju u skladu s člankom 31., stavkom 1. u pogledu primjene navedenoga Akta na posebni teritorij, čiji se položaj može smatrati sličnim položaju zemalja navedenih u stavku 1. može, s obzirom na taj teritorij dati izjavu navedenu u stavku 1. i notifikaciju za obnavljanje navedenu u stavku 2. Sve dok ta izjava ili notifikacija bude pravovaljana, odredbe ovoga Aneksa primjenjivat će se na teritorij s obzirom na koji je učinjena.

6. a) Činjenica da se neka zemlja koristi jednim od prava navedenih u stavku 1. ne dopušta nekoj drugoj zemlji da djelima kojima je zemlja podrijetla prva od tih zemalja, pruža manju zaštitu od one koju je dužna priznati prema člancima od 1. do 20.

b) Pravo reciprociteta, predviđeno u članku 30., stavku 2., točki b), u drugoj rečenici, ne može se, do dana kad istječe rok koji se primjenjuje u skladu s člankom I., stavkom 3., izvršavati za djela kojima je zemlja podrijetla zemlja koja je dala izjavu u skladu s člankom V., stavkom 1., točkom a).

Članak II.

1. Svaka zemlja koja je izjavila da će se koristiti pravom predviđenim u ovom članku bit će ovlaštena, što se tiče djela objavljenih u obliku tiska ili u svakom drugom sličnom obliku reproduciranja, zamijeniti isključivo pravo prevođenja, predviđeno u članku 8., sustavom neisključivih i neprenosivih odobrenja priznatih od nadležne vlasti uz niže navedene uvjete i u skladu s člankom IV.

2. a) Uz izuzimanje stavka 3., ako nakon isteka razdoblja od tri godine ili dužega razdoblja određenoga nacionalnim zakonodavstvom navedene zemlje, računajući od prvoga objavljivanja jednoga djela, njegov prijevod ne bude objavljen na jeziku opće uporabe u toj zemlji od strane nositelja prava prevođenja ili s njegovim odobrenjem, svaki državljanin navedene zemlje moći će dobiti odobrenje za prevođenje djela na navedeni jezik i objaviti taj prijevod u obliku tiska ili u svakom drugom sličnom obliku reproduciranja.

b) Na temelju ovoga članka odobrenje se također može dati ako su sva izdanja prijevoda koji je objavljen na tom jeziku iscrpljena.

3. a) Ako se radi o prijevodima na jezik koji nije općeuporabni u jednoj zemlji ili u više razvijenih zemalja članica Unije, razdoblje od jedne godine zamijenit će se razdobljem od tri godine predviđenim u stavku 2., točke a).

b) Svaka zemlja navedena u stavku 1. može, uz jednoglasan pristanak razvijenih zemalja članica Unije u kojima je isti jezik u općoj uporabi, u slučaju prevođenja na taj jezik, zamijeniti razdoblje od tri godine navedeno u stavku 2., točki a) kraćim razdobljem utvrđenim u skladu s tim pristankom, a da to razdoblje ipak ne može biti kraće od jedne godine. Međutim, odredbe iz prethodne rečenice ne mogu se primijeniti ako je jezik o kojem je riječ engleski, španjolski ili francuski. Svaki sporazum u tom smislu notificirat će Glavnom direktoru vlade onih zemalja koje ga sklope.

4. a) Nijedno odobrenje navedeno u ovom članku neće se moći dati prije isteka dopunskoga roka od šest mjeseci ako se ono može dobiti nakon isteka razdoblja od tri godine, odnosno devet mjeseci ako se ono može dati nakon isteka razdoblja od jedne godine:

i) računajući od dana kada je molitelj ispunio formalnosti predviđene u članku IV., stavku 1.;

ii) ili, pak, ako su identitet i adresa nositelja prava nepoznati računajući od dana kada molitelj, kao što je predviđeno u članku IV., stavku 2., pošalje kopije molbe koju je podnio vlasti koja je nadležna za davanje odobrenja.

b) Ako za vrijeme roka od šest ili devet mjeseci prijevod na jezik za koji je molba podnesena bude objavljen od strane nositelja prava ili s njegovim odobrenjem, nijedno se odobrenje neće dati na temelju odredaba iz ovoga članka.

5. Svako odobrenje navedeno u ovom članku moći će se dati jedino za školsku i sveučilišnu uporabu ili radi istraživanja.

6. Ako prijevod jednoga djela bude objavljen od strane nositelja prava prevođenja ili s njegovim odobrenjem po cijeni koja se može usporediti s cijenom uobičajenom u toj zemlji za slična djela, svako odobrenje dano na temelju ovoga članka prestat će važiti ako je taj prijevod na istom jeziku i ako je njegov sadržaj u biti isti kao jezik i sadržaj prijevoda koji je objavljen na temelju odobrenja. Stavljanje u promet svih već izrađenih primjeraka prije isteka odobrenja moći će se nastaviti sve dok oni ne budu iscrpljeni.

7. Za djela koja su sastavljena pretežno od ilustracija, odobrenje da se izradi i objavi prijevod teksta i da se reproduciraju i objave ilustracije može se dati samo ako su ispunjeni uvjeti iz članka III.

8. Nikakvo odobrenje ne može se dati na temelju ovoga članka kad je autor povukao iz prometa sve primjerke svojega djela.

9. a) Odobrenje da se prevede djelo koje je objavljeno u obliku tiska ili u svakom drugom sličnom obliku reproduciranja može se dati i svakoj organizaciji za radiodifuziju koja ima svoje sjedište u zemlji navedenoj u stavku 1., nakon zahtjeva podnesenoga nadležnoj vlasti te zemlje od strane navedene organizacije, s time da budu ispunjeni ovi uvjeti:

i) da se prijevod sastavi prema primjerku proizvedenom i nabavljenom u skladu sa zakonodavstvom navedene zemlje;

ii) da se prijevod može upotrebljavati samo u emitiranjima namijenjenima nastavi ili širenju informacija znanstvenoga ili stručnoga karaktera namijenjenima stručnjacima određenoga zanimanja;

iii) da se prijevod upotrebljava isključivo u svrhe navedene u točki ii) u emitiranjima koja su učinjena na dopušten način i namijenjena su korisnicima na teritoriju navedene zemlje, razumijevajući tu emitiranja koja su učinjena pomoću zvučnih ili vizualnih snimaka ostvarenih na zakonit način i isključivo za takva emitiranja;

iv) da nijedna uporaba prijevoda nije lukrativne naravi.

b) Zvučne ili vizualne snimke prijevoda koji je učinjen od strane organizacije za radiodifuziju za vrijeme trajanja odobrenja danoga na temelju ovoga stavka mogu se, u iste svrhe i uz izuzimanje uvjeta nabrojanih u točki a) i u sporazumu s tom organizacijom, upotrebljavati i od strane druge organizacije za radiodifuziju koja ima svoje sjedište u zemlji u kojoj je nadležna vlast dala dotično odobrenje.

c) Ako se poštuju sva mjerila i uvjeti nabrojani u točki a), organizaciji za radiodifuziju može se dati i odobrenje za prevođenje svakoga teksta ugrađenoga u audiovizualnu fiksaciju učinjenu i objavljenu samo za školsku i sveučilišnu uporabu.

d) Uz izuzimanje točaka od a) do c), odredbe iz prethodnih stavaka primjenjuju se na davanje i korištenje svakoga odobrenja danoga na temelju ovoga stavka.

Članak III.

1. Svaka zemlja koja je izjavila da će se koristiti pravom predviđenim u ovom članku bit će ovlaštena zamijeniti isključivo pravo reproduciranja predviđeno u članku 9. sustavom neisključivih i neprenosivih odobrenja danih od strane nadležne vlasti uz niže navedene uvjete i u skladu s člankom IV.

2. a) Glede djela na koja se primjenjuje ovaj članak na temelju stavka 7. i ako nakon isteka:

i) razdoblja utvrđenoga u stavku 3. i računanoga od prvog objavljivanja jednoga određenoga izdanja takva djela, ili

ii) dužega razdoblja utvrđenoga nacionalnim zakonodavstvom zemlje navedene u stavku 1. i računanoga počevši od istoga datuma, primjerci tog izdanja nisu pušteni u prodaju u toj zemlji, da bi se odgovorilo potrebama bilo široke javnosti bilo školske i sveučilišne nastave, od strane nositelja prava reproduciranja ili s njegovim odobrenjem, po cijeni koja se može usporediti s cijenom uobičajenom u navedenoj zemlji za slična djela, svaki državljanin navedene zemlje moći će dobiti odobrenje za reproduciranje i objavljivanje toga izdanja po toj ili po nižoj cijeni, da bi se odgovorilo potrebama školske i sveučilišne nastave.

b) Odobrenje da za reproduciranje i objavljivanje jednoga izdanja koje je stavljeno u promet kao što je opisano u točki a) može se također dati uz uvjete predviđene u ovom članku ako, nakon isteka razdoblja u kojemu se primjenjuje, odobreni primjerci toga izdanja nisu više u prodaji za vrijeme od šest mjeseci, u toj zemlji, da bi se odgovorilo potrebama bilo široke javnosti bilo školske i sveučilišne nastave, po cijeni koja je usporediva s cijenom koja se traži u navedenoj zemlji za slična djela.

3. Razdoblje na koje se odnosi stavak 2., točka a) pod i) ovoga članka traje pet godina. Međutim:

i) za djela u kojima se raspravlja o pitanjima iz egzaktnih i prirodnih znanosti i tehnologije, ono će biti tri godine;

ii) za djela koja pripadaju području mašte, kao što su: romani, pjesnička, dramska i glazbena djela, i za knjige o umjetnosti, ono će trajati sedam godina.

4. a) U slučaju u kojem se odobrenje može dobiti nakon isteka razdoblja od tri godine, ono se neće moći dati na temelju ovoga članka prije isteka šestomjesečnoga roka:

i) računajući od dana kada je molitelj ispunio uvjete predviđene u članku IV., u stavku 1.;

ii) ili, ako su identitet i adresa nositelja prava reproduciranja nepoznati računajući od dana kada je molitelj, kao što je predviđeno u članku IV., stavku 2., pristupio slanju kopija molbe koju je podnio vlasti nadležnoj za davanje odobrenja.

b) U drugim slučajevima i ako je članak IV., stavak 2. u primjeni, odobrenje se neće moći dati prije isteka tromjesečnoga roka, računajući od datuma slanja kopija molbe.

c) Ako je za vrijeme šestomjesečnoga ili tromjesečnoga roka navedenoga u točkama a) i b) izvršeno stavljanje u prodaju, kao što je to opisano u stavku 2., točki a), nikakvo se odobrenje ne može dati na temelju ovoga članka.

d) Nikakvo se odobrenje ne može dati ako je autor povukao iz prometa sve primjerke izdanja za čije je reproduciranje i objavljivanje odobrenje traženo.

5. Odobrenje za reproduciranje i objavljivanje prijevoda jednoga djela neće se dati, na temelju ovoga članka, u ovim slučajevima:

i) ako prijevod o kojemu se radi nije objavljen od strane nositelja prava prevođenja ili s njegovim odobrenjem;

ii) ako prijevod nije izrađen na jeziku opće uporabe u zemlji gdje je odobrenje traženo.

6. Ako su primjerci izdanja jednoga djela pušteni u prodaju u zemlji navedenoj u stavku 1. da bi se odgovorilo potrebama bilo široke javnosti, bilo školske i sveučilišne nastave, od strane nositelja prava reproduciranja ili s njegovim odobrenjem, po cijeni koja je usporediva s cijenom uobičajenom u navedenoj zemlji za slična djela, svako odobrenje dano na temelju ovoga članka prestat će vrijediti ako je to izdanje na istom jeziku i ako je njegov sadržaj u biti isti kao jezik i sadržaj izdanja objavljenoga na temelju odobrenja. Stavljanje u promet svih već proizvedenih primjeraka prije isteka odobrenja moći će se nastaviti dok ne budu iscrpljeni.

7. a) Uz izuzimanje točke b), djela na koja se primjenjuje ovaj članak jesu samo djela objavljena u obliku tiska ili u svakom drugom sličnom obliku reproduciranja.

b) Ovaj se članak isto tako primjenjuje na audiovizualno reproduciranje dopuštenih audiovizualnih fiksacija, ako one čine ili uključuju zaštićena djela, a i na prijevod teksta koji ih prati na jeziku opće uporabe u zemlji, gdje je odobrenje traženo, kada je jasno utvrđeno da su audiovizualne fiksacije o kojima se radi zamišljene i objavljene samo za školsku i sveučilišnu uporabu.

Članak IV.

1. Svako odobrenje navedeno u članku II. ili u članku III. moći će se dati jedino ako molitelj, u skladu s propisima koji su na snazi u toj zemlji, dokaže da je od nositelja prava tražio odobrenje da prevede i da objavi prijevod ili da reproducira i objavi izdanje, ako je to slučaj, a nije mogao dobiti njegovo odobrenje, ili, nakon što je učinio sve s dužnom pažnjom, nije mogao do njega doći. Istodobno kad podnosi tu molbu nositelju prava, molitelj mora o tome izvijestiti svaki nacionalni ili međunarodni centar za informaciju navedenu u stavku 2.

2. Ako molitelj nije mogao doći do nositelja prava, on treba poslati, avionskom poštom, preporučeno, kopije molbe koju je podnio nadležnoj vlasti za izdavanje odobrenja, nakladniku čije se ime nalazi na djelu i svakom nacionalnom ili međunarodnom centru za informacije koji se je mogao naznačiti u priopćenju deponiranom u tu svrhu kod Glavnoga direktora od strane vlade one zemlje u kojoj se pretpostavlja da nakladnik ima glavno sjedište svoje djelatnosti.

3. Ime autora mora biti naznačeno na svim primjercima prijevoda ili reprodukcije objavljene za vrijeme trajanja odobrenja danoga na temelju članka II. ili članka III. Naslov djela mora se nalaziti na svim primjercima. Ako se radi o prijevodu, izvorni naslov djela mora se u svakom slučaju nalaziti na svim primjercima.

4. a) Nijedno odobrenje dano na temelju članka II. ili članka III. ne može se protegnuti na izvoz primjeraka i ono će vrijediti samo za objavljivanje prijevoda ili reprodukcija, ako je to slučaj, u unutrašnjosti teritorija zemlje gdje je to odobrenje traženo.

b) Radi primjene točke a), izvozom se treba smatrati slanje primjeraka s jednoga teritorija u zemlju koja je za taj teritorij dala izjavu u skladu s člankom I., stavkom 5.

c) Ako neka vladina organizacija ili koja druga javna organizacija zemlje koja je, u skladu s člankom II., dala odobrenje da se djelo prevede na drugi jezik, osim engleskoga, španjolskoga ili francuskoga, pošalje primjerke prijevoda koji je objavljen na temelju takva odobrenja u neku drugu zemlju, ta se pošiljka, u smislu točke a), neće smatrati izvozom ako su ispunjeni ovi uvjeti:

i) da su osobe kojima se primjerci upućuju pojedini državljani zemlje čija je nadležna vlast dala odobrenje, ili organizacije koje okupljaju takve državljane;

ii) da se primjerci upotrebljavaju samo za školsku i sveučilišnu uporabu ili za istraživanje;

iii) da slanje primjeraka i njihova distribucija osobama kojima su namijenjeni nije lukrativne naravi; i

iv) da je zemlja u koju su primjerci poslani sklopila sporazum sa zemljom čija je nadležna vlast dala odobrenje da bi se njime odobrio primitak ili raspodjela, ili oboje, i da je vlada te posljednje zemlje priopćila Glavnom direktoru takav sporazum.

5. Svaki primjerak objavljen za vrijeme trajanja odobrenja danoga na temelju članka II. ili III. mora sadržavati oznaku na odgovarajućem jeziku kojom se točno određuje da se primjerak stavlja u promet jedino u zemlji ili na teritoriju na koji se primjenjuje navedeno odobrenje.

6. a) Na nacionalnom planu poduzet će se odgovarajuće mjere:

i) da odobrenje daje mogućnost da nositelj prava prevođenja ili reproduciranja, ako je to slučaj, dobije pravičnu naknadu, usklađenu sa skalom autorskih naknada koje se redovito plaćaju u slučajevima slobodno ugovorenih odobrenja između zainteresiranih u dvjema zemljama; i

ii) da plaćanje i transfer te naknade budu osigurani; ako postoji nacionalni devizni propisi, nadležna vlast uložiti će sve napore, obraćajući se međunarodnim mehanizmima, da bi osigurala transfer naknade u međunarodnoj konvertibilnoj valuti ili u njezinu ekvivalentu.

b) U okviru nacionalnoga zakonodavstva propisati će se potrebne mjere da bi se zajamčio ispravan prijevod djela ili točna reprodukcija izdanja o kojemu je riječ, prema slučaju.

Članak V.

1. a) Svaka zemlja ovlaštena je izjaviti da će se pozivati na korištenje prava predviđenog u članku II., ako ratificira ovaj Akt ili mu pristupi, umjesto da dade takvu izjavu može:

i) ako je zemlja na koju se primjenjuje članak 30., stavak 2., točka a), u smislu te odredbe dati izjavu u pogledu prava prevođenja;

ii) ako je zemlja na koju se ne primjenjuje članak 30., stavak 2., točka a), pa čak i ako nije zemlja izvan Unije, dati izjavu kao što je predviđeno u odredbi iz prve rečenice članka 30., stavka 2., točke b).

b) U slučaju zemlje koja je prestala biti smatrana zemljom u razvoju, kao što

što je navedeno u članku I., stavku 1., izjava dana u skladu s ovim stavkom vrijedi do dana kada istječe rok koji se primjenjuje u skladu s člankom I., stavkom 3.

c) Svaka zemlja koja je dala izjavu u skladu s ovim stavkom ne može se naknadno pozivati na korištenje prava predviđenog u članku II., čak ni onda ako povuče danu izjavu.

2. Uz izuzimanje stavka 3. ovoga članka, svaka zemlja koja se je koristila pravom predviđenim u članku II. ovoga Aneksa ne može naknadno dati izjavu u skladu sa stavkom 1.

3. Svaka zemlja koja je prestala biti smatrana zemljom u razvoju, kao što je navedeno u članku I., stavku 1., moći će, najkasnije dvije godine prije isteka roka koji se primjenjuje u skladu s člankom I., stavkom 3., dati izjavu u smislu odredbe iz prve rečenice iz članka 30., stavka 2., točke b), bez obzira na to što se ne radi o zemlji izvan Unije. Ta će izjava imati učinak onoga dana kad istječe rok koji se primjenjuje u skladu s člankom I., stavkom 3.

Članak VI.

1. Svaka zemlja Unije može izjaviti, počevši od datuma ovoga Akta i u svakom trenutku prije nego što postane vezana odredbama iz članaka od 1. do 21. i ovim Aneksom:

i) ako se radi o zemlji koja bi, kad bi bila vezana člancima od 1. do 21. i ovim Aneksom, bila ovlaštena pozivati se na korištenje prava navedena u članku I., u stavku 1., da li će primjenjivati odredbe iz članka II. ili članka III. ili pak i jedne i druge, na djela kojima je zemlja podrijetla, primjenom gore navedene točke ii), prihvaća primjenu tih članaka na takva djela ili koja je vezana člancima od 1. do 21. i ovim Aneksom; takva izjava može se odnositi na članak V. umjesto na članak II.;

ii) da prihvaća primjenu ovoga Aneksa na djela kojih je zemlja podrijetla, od strane zemalja koje su dale izjavu na temelju gore navedene točke i) ili notifikaciju na temelju članka I.

2. Svaka izjava prema stavku 1. mora biti dana u pisanom obliku i deponirana kod Glavnoga direktora. Ona ima učinak od datuma deponiranja.

U potvrdu toga, potpisani su, propisno ovlašteni u tu svrhu, potpisali ovaj Akt.

Sastavljeno u Parizu, 24. srpnja 1971.